

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

[ἐκ καθημερινοῦ σημειωματαρίου]

— « Οἷς οὐδὲν οἶκοι χρηστόν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσι τὸν πλεῖστον χρόνον » (Πλουτ. Πολιτ. σ. 50).

— Πολλοὶ ἵνα ὑψωθῶσι πάσχουσι τὰ τῶν πλοίων, τὰ ὅποια, ἵνα μετεωρισθῶσι, πρέπει ν' ἀποβάλλωσι μέρος τοῦ βάρους των καὶ νὰ γείνωσι κουφότερα.

— « Τοὺς βασιλεῖς φασὶ γίνεσθαι βελτίονας ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις ἢ σχολὴν ἄγοντας » (Πλουτ. Πολιτ. 35).

— Ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν ἀγώνων τῆς ἐδίδαξε τὴν ἐλευθερίαν τοὺς ἐν ληθάργῳ κοιμωμένους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ Βούλγαροι ἅμα ἀπελευθερωθέντες ἀποβλέπουσι πρὸς κατακτήσεις καὶ ὑποδούλωσιν ἄλλων λαῶν.

— Ἀνθρωποὶ τινες, ὅταν αὐτοὶ τὸ πρῶτον μανθάνωσι τι, φαντάζονται ὅτι ὅλος ὁ περὶ αὐτοὺς κόσμος ἠγγόει τοῦτο μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου, αὐτοὶ δὲ πρῶτοι τὸ ἔμαθον ἢ καὶ τὸ ἀνεκάλυψαν. Εὐδαίμονες !

— Α. Κανὲν ἔγχος πρὸς ἀνάμνησιν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου ;

— Β. Καὶ δὲν εἶδες τὴν χρυσὴν μούμιαν ;

— Οἱ ἐνάρετοι εἶνε πάντοτε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σχολαστικοί, οἱ δὲ μὴ σχολαστικοὶ εἶναι πάντοτε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀγύρται ἢ τοῦλάχιστον κατεργαρέοι. Εἰς τὴν τάξιν ὅμως τῶν ἐπιτηδείων — περίεργον ! — εὐρίσκει τις καὶ σχολαστικούς καὶ μὴ σχολαστικούς.

— Ἀνεξάντλητον καὶ συνάμα τὸ μᾶλλον ἀκριβοπληρωμένον ἐμπόρευμα εἶνε οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς, διότι καθηγηταὶ τινες διδάσκουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον, μὲ τὰς αὐτὰς σημειώσεις μὲ τὰς αὐτὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ 20, 25, 30 ἔτη, καὶ πληρόνεται 250, 300, 350, 400 δραχμᾶς κατὰ μῆνα.

— Ἡ Ἐφημερίς τὴν 13 Ἀπριλίου — μετὰ τὴν ἀπογραφὴν — ἔγραφεν. « Εἰς τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν ὀλίγον μακρὰν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς πλημμύρας τῶν φώτων καὶ τῶν ἐφημερίδων ὁ φόβος τῶν ἀπογραφομένων ἀπερίγραπτος ». Πταίουσιν ἄρὰ γε τὰ περίξ ἢ τὸ πανεπιστήμιον καὶ ἡ πλημμύρα τῶν φώτων καὶ αἱ ἐφημερίδες ;

— Ὁ Πεσταλώτης ἔγεινε παρ' ἡμῖν γνωστός, ὅτε ἐν τῇ Δύσει ἐκόντευσ πλέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀρχαιότης. Οὕτως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ συνεπῶς τῶν ἀρχαιοκαπήλων.

— Τινὲς νομίζουσιν ὅτι ἀρκεῖ νὰ εἶναι τις μύωψ, ἢ, τέλος πάντων νὰ φορῆ γιαλιά, νὰ περιφέρῃ περιφρονητικὸν βλέμμα, νὰ εἶναι σύνοφρυς, διὰ νὰ εἶναι δεινὸς ἢ τοῦλάχιστον μεγαλοφυῆς.

— Μουσικὴ πρὸς Θεοῦ διὰ τὴν ἡμέρωσιν τῶν ψυχῶν ! Γυμναστικὴ καὶ στρατιωτικὰ γυμνάσια (δῆθεν) ἄνευ τῆς μουσικῆς ἐξαγριοῦσι περιπλέον. Μέμνησθε τῶν ἀρχαίων. Βλέπετε τὰ νῦν ἀλλαχοῦ γινόμενα.

— « Τὸ προτείνειν τὴν χεῖρα ἰατρῶ ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας αἰσχρόν· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τὴν χεῖρα ἐκτείνειν τῷ δήμῳ ψῆφον αἰτουῦντος » (Πλουτ. Πολιτ. σ. 40).

— Ἡ ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία δὲν εἶναι « λόγοι ἐκφωνούμενοι » δις ἢ τρίς τῆς ἐβδομάδος. Καθηγηταί τινες ἐκφωνοῦσι λόγους τοὺς αὐτοὺς κατ' ἔτος.

— Διὰ τί καμμία ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἔχει δενδροστοιχίαν ; — Διότι πρέπει κατ' ἔτος νὰ φυτεύωνται δένδρα. « ῥάφτε, ξύλωνε· δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπη », καὶ ἡ δουλειὰ καλοπληρώνεται.

— Α. Τίς ἐκ τῶν δύο ὠρέλητε περισσότερον τὸ ἔθνος, ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλ. γραμμάτων σύλλογος ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐπιτροπή ;

— Β. Καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου· διότι μᾶς ἐδίδαξαν ἀμφοτέροι τὸ λάθε βίους ».

— Α. Λοιπὸν, γαῖαν ἔχοιεν ἐλαφρὰν καὶ θάλασσαν ἀνάλατην.

— Τὸ ποσὸν τῶν γαλλικῶν ἐπιγραφῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, μέχρι καὶ τῶν ὀπωροπωλείων καὶ τῶν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν προγραμμαμάτων τοῦ θεάτρου καὶ τῶν γαλλιστί :

γεγραμμένων είσιτηρίων τῶν τροχιοδρόμων μας εἶναι ἀκριβῶς εἰς ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὰ γαλλικά, τὰ ὅποια μανθάνουν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ αἱ μαθήτριά εἰς τὸ Ἀρσάκειον.

— Ἐὰν κρίνωμεν περὶ τῆς πρὸς τὴν καθαριότητα τρυφερότητος τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους ἐκ τῆς ἐπικρατούσης καθαριότητος, φιλοκαλίας καὶ τάξεως ἐν τοῖς ὑπουργείοις, ἐν τῇ νομαρχίᾳ, ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τῇ δημαρχίᾳ, ἐν τῷ ταχυδρομείῳ κλπ. κλπ., πρέπει νὰ μένωμεν λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, νὰ φοβώμεθα δὲ πάντοτε ὡς λίαν ἐνδεχομένην ἐλάττωσιν αὐτῆς. Ὑδραὶς δὲ τις (γνωστὴ δὲ εἶναι ἡ ἀδυναμία τῶν ὑδραίων ἰδίᾳ πρὸς τὴν καθαριότητα) εἰσελθοῦσά ποτε ἐν τινι δημοσίῳ κχταστήματι, ἔπτυσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς, ἔκκαμε τὸν σταυρόν τῆς, καὶ εἶπεν: ἔτσι εἶναι ἄρα γε καὶ τὰ σπίτια των;

— Μέμφονται τὴν τύχην, διότι εὐνοεῖ συνήθως τοὺς ἀνικάνους. "Ἐχουσιν ἄδικον. Μήπως ἡ ἐλεημοσύνη δὲν δίδεται εἰς τοὺς ἀναπήρους, τοὺς τυφλοὺς καὶ ἐν γένει τοὺς ἀνικάνους; Πόσοι περισσότεροι δὲν θὰ ἦσαν οἱ ἐπαῖται, ἂν ἔλειπεν ἡ ἐλεημῶν Τύχη;

— Πάντες οἱ κλάδοι τῆς διοικήσεως, τῆς πολιτείας, θὰ εὐδοχίμουν, ἐὰν κατὰ προτίμησιν αἱ δημόσιαι θέσεις ἐδίδοντο εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἀντιπολιτευομένους· διότι τότε δὲν θὰ ἐπροστατεύοντο οἱ παραγομοῦντες ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες μόνοι ὤφειλον νὰ τιμωρῶσιν αὐτοὺς.

— Στατιστικῆ. Ὑποθέσχετε ὅτι εἶναι 10,000 δημόσιοι ὑπάλληλοι.

9,710 εἶναι φίλοι τῆς Κυβερνήσεως.

290 εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι.

290 ἐργάζονται ὅλας τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας.

4,710 ἐργάζονται 1—2 ὥρας.

5,000 εἶναι ἄγνωστοι εἰς τοὺς συναδέλφους των καὶ μόνον γνωστοὶ εἰς τὸν κ. Ταμίαν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι συνήθως ἔχουσι καὶ ἐπιμίσιθιόν τι εἶναι οἱ πλέον ἀφωσιωμένοι φίλοι τῆς κρατούσης μερίδος. Καὶ πῶς νὰ μὴ ἦσαν;

— Αἱ πατραγαθία πολλάκις εἰς τὰ ἔθνη ἔχουσι τὰς συνεπείας τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος.

— Οἱ μεταχειριζόμενοι τὴν εἰρωνεῖαν ἐκ καχεντρεχίας κατὰ

ἀτόμων ἢ κατὰ λαῶν εἶναι δολοφόνοι· τρίς χειρότεροι τῶν κοι-
νῶν δολοφόνων.

Οἱ μοχθηρᾶς ψυχῆς ἄνθρωποι, οἱ φθονεροὶ καὶ οἱ ὑποκριταὶ
παρέχουσιν εὐήκοον οὐς εἰς τὰς συκοφαντίας· οὗτοι εἶναι οἱ πε-
λάται τῶν συκοφαντῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ τοῦ ἐντίμου ἐμπο-
ρεύματός των.

— "Ὅστις εὐτυχῶν δὲν ἀναζητεῖ τὸν ἐν ἡμέραις ἀτυχίας πι-
στὸν φίλον του βεβαίως εἶναι πρόστυχος ἄνθρωπος, ζητῶν
ἐν τῇ εὐτυχίᾳ του κόλακας καὶ ὄχι φίλους.

— Ὀλίγην πεῖραν τοῦ κόσμου ἔχουσιν ὅσοι πιστεύουσιν ὅτι
δὲν ὑπάρχει ἀνταπόδοσις, τοῦλάχιστον 90 ἐπὶ τοῖς 100.

— Τὰ κατὰ τοῦ ἀτόμου ἀδικήματα παραγράφονται διὰ τοῦ
χρόνου· οὐδέποτε ἄλλως τὰ κατὰ τῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν. Διὰ τοῦτο
οὐδὲν δίκαιον, οὐδεὶς νόμος ὀρίζει ὅτι μετὰ παρέλευσιν τόσου
χρόνου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάστασις κατὰ τῶν κατακτητῶν
καὶ τῶν τυράννων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι αἰώνιον.

— Ὁ διδάσκαλος, ὅστις καθ' οἶον δῆποτε τρόπον καὶ δι' οἶον
δήποτε λόγον κατασταίνει πικρὰς τὰς ἡμέρας τῶν παιδῶν εἶναι
θηρίον· ὁ τοιοῦτος οὐδὲ δεσμοφύλαξ δὲν πρέπει νὰ διορίζηται.

— Οἱ οἰηματῖαι καὶ φωνασκοὶ καθ' ἑαυτοὺς εἶναι ἀβλαβῆ ζω-
ύφια. Κακὸν εἶναι, ὅταν ἐκλαμβάνωνται ὡς πρόσωπα σπουδαῖα
καὶ σοβηρά.

— Οὐδὲν εἶναι τόσον ἀπεχθὲς καὶ θεομίσητον, ὅσον ὅταν ἄν-
θρωπος πάσης κακίας ἀνάπλευς ἐπιτηδεύηται ἀγανάκτησιν καὶ
ὀργὴν κατὰ τινος κακίας.

— Πολὺ ἀνδρειότερος εἶναι ὁ γενναίως, εὐσταθῶς καὶ μετὰ
γαλήνης ἀγωνιζόμενος τὸν μακρὸν τοῦ βίου ἀγῶνα ἢ ὁ ἐν μάχῃ,
ἥτις εἶναι μία στιγμή, ἀνδραγαθῶν κατὰ τῶν πολυεμίῶν.

Βλάσιος Σκοροδέλης.

